

Torek, 5. april 2011

Nov politični okvir EU za boj proti nasilju nad ženskami

P7_TA(2011)0127

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. aprila 2011 o prednostnih nalogah in splošnem pregledu novega političnega okvira EU za boj proti nasilju nad ženskami (2010/2209(INI))

(2012/C 296 E/04)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju določb pravnih instrumentov OZN na področju človekovih pravic, zlasti tistih, ki zadevajo pravice žensk, kot so ustanovna listina Organizacije združenih narodov, Splošna deklaracija o človekovih pravicah, mednarodna pakta o državljanskih in političnih pravicah ter o gospodarskih, družbenih in kulturnih pravicah, Konvencija o preprečevanju in odpravljanju trgovine z osebami in izkoriščanja prostituiranja drugih ter Konvencija o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk (CEDAW) in njen izbirni protokol, Konvencija proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju ter Konvencija o statusu beguncev in načelu nevracanja iz leta 1951,
- ob upoštevanju drugih instrumentov OZN o nasilju nad ženskami, kot so Dunajska deklaracija in akcijski program z dne 25. junija 1993, sprejeta na svetovni konferenci o človekovih pravicah (A/CONF. 157/23), ter Deklaracija o odpravi nasilja nad ženskami z dne 20. decembra 1993 (A/RES/48/104),
- ob upoštevanju resolucij Generalne skupščine OZN z dne 12. decembra 1997 z naslovom „Preprečevanje kaznivih dejanj in ukrepi kazenskega pravosodja za odpravo nasilja nad ženskami“ (A/RES/52/86), z dne 18. decembra 2002 z naslovom „Prizadevanje za odpravo kaznivih dejanj proti ženskam v imenu časti“ (A/RES/57/179) in z dne 22. decembra 2003 z naslovom „Odprava družinskega nasilja nad ženskami“ (A/RES/58/147),
- ob upoštevanju poročil posebnih poročevalcev visokega komisarja OZN za človekove pravice o nasilju nad ženskami in splošnega priporočila št. 19, ki ga je sprejel odbor za odpravo diskriminacije nad ženskami (enajsto zasedanje, 1992),
- ob upoštevanju Pekinške izjave in izhodišč za ukrepanje, sprejetih na četrti svetovni konferenci o ženskah, ki je potekala 15. septembra 1995 v Pekingu ⁽¹⁾, ter resolucij Parlamenta z dne 18. maja 2000 o ukrepih po pekinških izhodiščih za ukrepanje in z dne 10. marca 2005 o ukrepih po 4. svetovni konferenci o ženskah – Izhodišča za ukrepanje (Peking +10) ⁽²⁾ in z dne 25. februarja 2010 o izhodiščih OZN za ukrepanje na področju enakosti spolov (Peking +15) ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju resolucije Generalne skupščine OZN z dne 19. decembra 2006 z naslovom „Povečanje prizadevanj za odpravo vseh oblik nasilja nad ženskami“ (A/RES/61/143) ter resolucij Varnostnega sveta OZN št. 1325 in št. 1820 o ženskah, miru in varnosti,
- ob upoštevanju dela posebnega odbora Sveta Evrope za preprečevanje nasilja nad ženskami in v družini ter boj proti njima, ustanovljenega decembra 2008 z namenom priprave prihodnje konvencije Sveta Evrope na to temo,
- ob upoštevanju sklepov Sveta za zaposlovanje, socialno politiko, zdravje in varstvo potrošnikov z dne 8. marca 2010 o nasilju,

⁽¹⁾ UL C 59, 23.2.2001, str. 258.

⁽²⁾ UL C 320 E, 15.12.2005, str. 247.

⁽³⁾ UL C 348 E, 21.12.2010, str. 11.

Torek, 5. april 2011

- ob upoštevanju svojega stališča z dne 14. decembra 2010 o osnutku direktive Evropskega parlamenta in Sveta o evropski odredbi o zaščiti ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. novembra 2009 o odpravi nasilja nad ženskami ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje izjave z dne 21. aprila 2009 o kampanji „Recimo NE nasilju nad ženskami“ ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. marca 2009 o boju proti pohabljanju ženskih spolnih organov v EU ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju strategije za enakost žensk in moških za obdobje 2010– 2015, ki jo je Komisija predstavila 21. septembra 2010,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A7–0065/2011),
- A. ker nasilja na podlagi spola ne more zaustaviti en sam posamičen poseg, vendar pa lahko kombinacija infrastrukturnih, pravnih, sodnih, izvršilnih, izobraževalnih, zdravstvenih in drugih s storitvami povezanih ukrepov bistveno zmanjša to nasilje in njegove posledice,
- B. ker izraz „nasilje nad ženskami“ sicer nima mednarodno priznane opredelitve, vendar so ga pri OZN opredelili kot vsako dejanje nasilja na podlagi spola, ki ženskam povzroča ali bi lahko povzročilo fizično, spolno ali psihično škodo ali trpljenje, vključno z grožnjami s tovrstnimi dejanji, prisilo ali samovoljnim odvzemom prostosti, bodisi v javnem ali v zasebnem življenju ⁽⁵⁾,
- C. ker je nasilje zelo huda izkušnja za vsakega moškega, žensko ali otroka, vendar nasilje na podlagi spola pretežno izvajajo moški nad ženskami in dekleti, hkrati pa odraža in krepi neenakosti med moškimi in ženskami ter ogroža zdravje, dostojanstvo, varnost in samostojnost njegovih žrtev,
- D. ker študije o nasilju na podlagi spola kažejo, da je bila petina do četrtna žensk v Evropi vsaj enkrat v odraslosti žrtev fizičnega nasilja, več kot desetina žensk pa je bila žrtev spolnega nasilja, pri katerem je bila uporabljena sila; ker so raziskave tudi pokazale, da 26 % otrok in mladih poroča o fizičnem nasilju v otroštvu,
- E. ker oglaševanje in pornografija pogosto prikazujeta različne vrste nasilja na podlagi spola ter s tem ustvarjata vtis, da je nasilje nad ženskami nekaj vsakdanjega in nepomembnega, kar škodi strategijam za enakost spolov,
- F. ker moško nasilje nad ženskami oblikuje mesto žensk v družbi: njihovo zdravje, dostop do zaposlitve in izobraževanja, vključitev v družbene in kulturne dejavnosti, finančno neodvisnost, sodelovanje v javnem in političnem življenju in odločanju ter odnose z moškimi,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0470.

⁽²⁾ UL C 285 E, 21.10.2010, str. 53.

⁽³⁾ UL C 184 E, 8.7.2010, str. 131.

⁽⁴⁾ UL C 117 E, 6.5.2010, str. 52.

⁽⁵⁾ 1. člen Deklaracije OZN o odpravi nasilja nad ženskami z dne 20. decembra 1993 (A/RES/48/104); 113. točka pekinških izhodišč OZN za ukrepanje iz leta 1995.

Torek, 5. april 2011

- G. ker v mnogih primerih ženske ne vložijo pritožb zaradi nasilja na podlagi spola, razlogi za to pa so zapleteni in raznoliki ter vključujejo psihološke, gospodarske, družbene in kulturne dejavnike, obenem pa lahko gre tudi za pomanjkanje zaupanja v policijo, pravni sistem in socialno ter zdravstveno službo,
- H. ker je nasilje na podlagi spola – največkrat moških nad ženskami – strukturen in zelo razširjen problem v Evropi in drugod po svetu, pojav, ki prizadeva žrtve in storilce ne glede na starost, izobrazbo, dohodek in položaj v družbi ter je povezan z neenako porazdelitvijo moči med ženskami in moškimi v naši družbi,
- I. ker stres zaradi gospodarskih težav pogosto vodi v pogostejšo, nasilnejšo in nevarnejšo zlorabo; ker so raziskave pokazale, da je nasilje nad ženskami še večje, če zaradi gospodarske krize moški izgubljajo službe in premoženje,
- J. ker nasilje nad ženskami obsega celo vrsto kršitev človekovih pravic, med drugim spolno zlorabo, posilstvo, nasilje v družini, spolni napad in spolno nadlegovanje, prostitucijo, trgovino z ženskami in dekleti, kršitev spolnih in reproduktivnih pravic žensk, nasilje nad ženskami na delovnem mestu, nasilje nad ženskami v konfliktnih razmerah, nasilje nad ženskami v zaporih ali domovih za oskrbo ter vrsto škodljivih tradicionalnih praks; vsaka od teh zlorab lahko pusti globoke psihološke rane, škoduje splošnemu zdravju žensk in deklet, vključno z njihovim reproduktivnim in spolnim zdravjem, v nekaterih primerih pa ima smrtne posledice,
- K. ker se nasilje moških nad ženskami v obliki posilstva v več državah članicah ne obravnava kot kaznivo dejanje, ki zahteva pregon po uradni dolžnosti ⁽¹⁾,
- L. ker se primerljivi podatki o različnih vrstah nasilja nad ženskami v Evropski uniji ne zbirajo redno, zaradi česar je težko preveriti dejansko razširjenost tega pojava in poiskati ustrezne rešitve; ker je zelo težko zbrati zanesljive podatke, saj ženske in moški zaradi strahu ali sramu neradi poročajo zadevnim deležnikom o svojih izkušnjah,
- M. ker so po obstoječih študijah o državah članicah Sveta Evrope letni stroški nasilja nad ženskami ocenjeni na okrog 33 milijard EUR ⁽²⁾,
- N. ker ženske v Evropski uniji zaradi različnih politik in zakonodaj držav članic niso enako zaščitene pred nasiljem moških,
- O. ker je Evropska unija pridobila z Lizbonsko pogodbo več pristojnosti na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, vključno s kazenskim postopkovnim pravom in kazenskim materialnim pravom ter na področju policijskega sodelovanja,
- P. ob upoštevanju zaskrbljujočega števila žensk, ki so žrtve nasilja na podlagi spola,

⁽¹⁾ Študija Komisije iz leta 2010 z naslovom „Feasibility study to assess the possibilities, opportunities and needs to standardise national legislation on violence against women, violence against children and sexual orientation violence“ (Študija izvedljivosti za oceno možnosti, primernosti in potreb glede standardizacije nacionalne zakonodaje o nasilju nad ženskami, nasilju nad otroki in nasilju na podlagi spolne usmerjenosti), str. 53.

⁽²⁾ „Boj proti nasilju nad ženskami. Študija pregleda stanja ukrepov, izvedenih v državah članicah Sveta Evrope“. Svet Evrope, 2006.

Torek, 5. april 2011

- Q. ker je nadlegovanje mater in nosečnic še ena oblika nasilja ali zlorabe žensk, ki poteka predvsem v krogu družine ali razmerja ter v družbenih in poklicnih krogih, kar pripelje do tega, da so odpuščene z delovnega mesta ali pa da ga same zapustijo, do diskriminacije in depresije,
- R. ker je Komisija v strategiji za enakost spolov za obdobje 2010–2015 poudarila, da je nasilje na podlagi spola eden od ključnih problemov, ki ga je treba obravnavati, da bi dosegli dejansko enakost med spoloma,
- S. ker je Komisija napovedala, da bo leta 2011 predstavila predlog strategije za boj proti nasilju nad ženskami, v njenem delovnem programu za leto 2011 pa ta strategija ni izrecno omenjena,
1. pozdravlja zavezo Komisije v njenem akcijskem načrtu izvajanja stockholmskega programa, da v letu 2011 oziroma 2012 predstavi „Sporočilo o strategiji o boju proti nasilju nad ženskami, nasilju v družini in pohabljanju ženskih spolnih organov, čemur bo sledil akcijski načrt EU“ ⁽¹⁾,
2. predlaga nov celovit pristop k politiki zoper nasilje na podlagi spola, ki bi vključeval:
- kazenskoopravni instrument v obliki direktive zoper nasilje na podlagi spola,
 - ukrepe za obravnavo šestih ciljev na področju nasilja nad ženskami (politika, preprečevanje, zaščita, pregon, skrbstvo in partnerstvo),
 - zahteve za države članice, da zagotovijo kaznovanje storilcev glede na težo kaznivega dejanja,
 - zahteve za države članice, da uslužbencem, ki bodo verjetno prišli v stik s primeri nasilja nad ženskami, zagotovijo usposabljanje, vključno z organi sodnega pregona, osebjem v socialnem, otroškem in zdravstvenem varstvu ter osebjem v centrih za nujno medicinsko pomoč, da bi take primere odkrivali, prepoznali in jih ustrezno obravnavali, s posebnim poudarkom na potrebah in pravicah žrtev,
 - zahteve za države članice, da s primerno skrbnostjo beležijo ter preiskujejo vse oblike kaznivih dejanj nasilja na podlagi spola, da bi uvedle kazenske postopke pred sodiščem,
 - načrte za oblikovanje posebnih preiskovalnih postopkov za policijske uradnike in zdravstvene delavce, da se zagotovijo dokazi za nasilje na podlagi spola,
 - oblikovanje partnerstev z visokošolskimi ustanovami za uvedbo tečajev usposabljanja o nasilju na podlagi spola za delavce z ustreznih področij, zlasti za sodnike, uradnike kriminalistične policije, zdravstvene delavce, delavce v izobraževanju in osebe za podporo žrtev,
 - predloge politik, ki bi žrtvam pomagale spet normalno zaživeti in ki bi obravnavale posebne potrebe različnih skupin žrtev, kot so pripadnice manjšin, poleg zagotavljanja njihove varnosti ter obnove njihovega telesnega in psihičnega zdravja, ter ukrepe, ki bi spodbujali izmenjavo informacij in najboljših praks glede ravnanja z ženskami, ki so preživele nasilna dejanja,

⁽¹⁾ Zagotavljanje območja svobode, varnosti in pravice za državljane Evrope – Akcijski načrt izvajanja stockholmskega programa, KOM(2010)0171, str. 13.

Torek, 5. april 2011

- vključitev specifičnih mehanizmov za prepoznavanje in diagnozo v bolnišnične urgentne službe in v mrežo osnovne zdravstvene dejavnosti, da bi utrdili učinkovitejši sistem za dostop zadevnih žrtev in za njihovo spremljanje,
 - zahteve za države članice, da v sodelovanju z ustreznimi nevladnimi organizacijami zagotovijo zatočišča za žrtve nasilja na podlagi spola,
 - minimalne zahteve glede števila struktur za pomoč žrtvam na 10 000 prebivalcev za žrtve nasilja na podlagi spola v obliki centrov s strokovnim znanjem za pomoč žrtvam,
 - pripravo evropske listine, ki bo določala najmanjšo raven pomoči, ki jo je treba ponuditi žrtvam nasilja nad ženskami, vključno s pravico do pravne pomoči, vzpostavitvijo zatočišč za zaščito in začasno namestitvev žrtev, nujno brezplačno psihološko pomočjo strokovnjakov, ki bo decentralizirana in dostopna, ter finančno pomočjo, ki bo spodbujala neodvisnost žrtev in njihovo vrnitev v običajno življenje in svet dela,
 - minimalne standarde, ki zagotavljajo, da žrtvam z nasveti strokovno pomagajo pravosodni delavci, ne glede na njihovo vlogo v kazenskem postopku,
 - mehanizme za lažji dostop do pravne pomoči, ki bi žrtvam omogočala, da uveljavijo svoje pravice po vsej Uniji,
 - načrte za izdelavo metodoloških smernic in prizadevanja za nove zbirke podatkov za pridobivanje primerljivih statističnih podatkov o nasilju na podlagi spola, vključno s pohabljanjem ženskih spolnih organov, da se ugotovi obseg težave in da se ustvari temelj za spremembo ukrepov v zvezi s težavo,
 - pripravo evropskega leta proti nasilju nad ženskami v naslednjih petih letih, da bi povečali osveščenost evropskih državljanov,
 - zahteve Komisiji in državam članicam, da sprejmejo ustrezne ukrepe o preprečevanju, vključno s kampanjami za povečanje ozaveščenosti, po potrebi v sodelovanju z nevladnimi organizacijami,
 - izvajanje ukrepov v pogodbah o plačah in večjo usklajenost delodajalcev, sindikatov in podjetij, kot tudi njihovih vodstev, da bi žrtvam omogočili dostop do ustreznih informacij o njihovih zaposlitvenih pravicah,
 - večje število sodišč, ki se bodo specializirala za obravnavanje nasilja na podlagi spola, več sredstev in gradiva za usposabljanje o nasilju na podlagi spola za sodnike, državne tožilce in odvetnike, ter izboljšave v specializiranih oddelkih organov pregona v smislu povečanja števila osebja in izboljšanja njihove usposobljenosti in opreme;
3. poziva države članice, naj posilstvo in spolno nasilje nad ženskami zlasti v zakonskih in zunajzakonskih zvezah in/ali v primerih, ko je storilec sorodnik, priznajo kot kaznivo dejanje, kadar žrtev ne privoli v odnose, in naj zagotovijo, da bodo storilci kazensko preganjani po uradni dolžnosti, ter zavrnejo navajanje kulturnih, tradicionalnih ali verskih običajev kot olajševalno okoliščino v primerih nasilja nad ženskami, tudi pri tako imenovanih zločinih iz časti in pohabljanju ženskih spolnih organov;
4. priznava, da je nasilje nad ženskami ena najresnejših oblik kršitev človekovih pravic na podlagi spola in da je nasilje v družini nad drugimi žrtvami, kot so otroci, moški in starejše osebe, skrit pojav, ki se pojavlja v preveč družinah, da bi ga lahko prezrli;

Torek, 5. april 2011

5. poudarja, da ima izpostavljenost fizičnemu, spolnemu ali psihičnemu nasilju in zlorabi med starši ali drugimi družinskimi člani resne posledice za otroke;
6. poziva države članice, da v primerih, ki zadevajo otroke, ki so priča kateri koli obliki nasilja, razvijejo starosti primerno psihosocialno svetovanje, ki je posebej prirejeno otrokom, da bi se lahko spoprijeli s svojimi travmatičnimi izkušnjami, in da ustrezno upoštevajo otrokove koristi;
7. poudarja, da so priseljenke, vključno s priseljenkami brez dokumentov, in prosilke za azil dve skupini žensk, ki jih nasilje na podlagi spola posebej ogroža;
8. poudarja, kako pomembno je za vse, ki delajo z ženskami, ki so žrtve nasilja na podlagi spola, da so ustrezno usposobljeni, zlasti predstavniki pravnega sistema in organov pregona, še posebej pa policisti, sodniki, socialni in zdravstveni delavci;
9. poziva Evropsko komisijo, naj uporabi vse razpoložljivo strokovno znanje, da oblikuje in zagotovi letne statistike o nasilju na podlagi spola, vključno s podatkom o številu žensk, ki jih vsako leto umorijo njihovi partnerji ali bivši partnerji, na osnovi podatkov iz držav članic;
10. poudarja, da bi morale biti raziskovanje nasilja nad otroki, mladino in ženskami ter splošneje nasilja na podlagi spola ter spolnega nasilja kot multidisciplinarno raziskovalno področje vključeno v prihodnji osmi okvirni program za raziskave in tehnološki razvoj;
11. poziva Komisijo, naj premisli o ustanovitvi opazovalnice za nasilje nad ženskami, ki bi temeljila na poročilih o sodnih zadevah, ki obravnavajo nasilje nad ženskami;
12. poziva Komisijo, naj nadaljuje s prizadevanji za boj proti nasilju na podlagi spola s pomočjo programov Skupnosti, zlasti programa Daphne, ki se je že izkazal za uspešnega v boju proti nasilju nad ženskami;
13. je seznanjen, da bo Agencija Evropske unije za temeljne pravice anketirala reprezentativen vzorec žensk iz vseh držav članic o njihovih izkušnjah nasilja, in jo prosi, naj se osredotoči na proučevanje odzivov, ki jih prejmejo ženske pri poročanju raznim organom in podpornim službam;
14. poziva države članice, naj zagotovijo, da bo iz nacionalnih statističnih podatkov jasno razviden obseg nasilja na podlagi spola in da bodo zbrani podatki o nasilju na podlagi spola, med drugim podatki o spolu žrtve in storilca, odnosu med njima, starosti, prizorišču zločina in poškodbah;
15. poziva Komisijo, naj pripravi študijo o finančnih posledicah nasilja nad ženskami, pri čemer naj se opre na raziskave z metodologijo, ki omogoča finančno merljivost posledic, ki jih ima ta oblika nasilja na zdravstvene storitve, sisteme socialnega skrbstva in trg dela;
16. poziva Agencijo EU za temeljne pravice ter Evropski inštitut za enakost spolov, naj raziščeta prevlado nasilja v najstniških razmerjih ter njegove posledice za njihovo dobro počutje;
17. opozarja, da zalezovanje, katerega žrtve so v 87 % primerov ženske, povzroča psihološko travmo in resne čustvene težave, zato mora šteti kot oblika nasilja nad ženskami in ga je treba v vseh državah članicah obravnavati v skladu s pravnimi okviri;

Torek, 5. april 2011

18. ugotavlja, da škodljive tradicionalne prakse, vključno s pohabljanjem ženskih spolnih organov in tako imenovanimi zločini iz časti so zelo kontekstualizirane oblike nasilja nad ženskami, zato poziva Komisijo, naj v strategiji za boj proti nasilju nad ženskami posebno pozornost nameni škodljivim tradicionalnim praksam;

19. priznava resne težave s prostitucijo v Evropski uniji, vključno z otroško prostitucijo, in zahteva nadaljnje proučevanje povezave med pravnim okvirom zadevnih držav članic ter obliko in obsegom prostitucije v njih; poudarja zaskrbljujoč porast trgovine z ljudmi v Evropsko unijo in v njej, katere tarče so zlasti ženske in otroci, ter poziva države članice, naj sprejmejo stroge ukrepe za boj proti tej nezakoniti praksi;

20. zahteva, naj države članice priznajo resen problem nadomestnega materinstva, ki je izkoriščanje ženskega telesa in njenih rodil;

21. poudarja, da so ženske in otroci žrtve enakih oblik izkoriščanja, oboji se lahko štejejo kot blago na mednarodnem reproduktivnem trgu, te nove oblike dogovarjanja o reprodukciji, kot je nadomestno materinstvo, pa povečujejo trgovino z ženskami in otroki ter nezakonite posvojitve prek državnih meja;

22. poudarja, da je nasilje v družini pomemben vzrok za spontani splav, rojstvo mrtvega otroka ali smrt matere ob porodu, ter poziva Komisijo, naj posveti večjo pozornost nasilju nad nosečimi ženskami, kjer storilec škoduje več kot le eni osebi;

23. poudarja, da civilna družba, zlasti pa nevladne organizacije, ženska združenja in druge javne in zasebne prostovoljne organizacije, ki zagotavljajo podporo žrtvam nasilja, nudijo neprecenljive storitve zlasti s pomočjo ženskam žrtvam, ki želijo prekiniti tišino, v katero jih zavije nasilje, in bi jih morale države članice podpreti;

24. ponovno poziva k delu ne samo z žrtvami, pač pa tudi z napadalci, da bi izboljšali osveščenost slednjih in prispevali k spreminjanju stereotipov in mnenj, ki so zakoreninjeni v družbi in ki pripomorejo k ohranjanju pogojev, ki ustvarjajo tovrstno nasilje in ga podpirajo;

25. poziva države članice, naj zagotovijo zatočišča za ženske in otroke, kjer je mogoče živeti samostojno ter brez nasilja in revščine, kjer so jim na voljo specializirane službe, kjer bodo deležni zdravstvene nege, pravne pomoči, psihosocialnega in terapevtskega svetovanja, pravne pomoči na sodišču, pomoči za otroke, ki so žrtve nasilja, itd.;

26. poudarja, da bi morale države članice nameniti ustrezna sredstva za preprečevanje nasilja nad ženskami in boj proti njemu, vključno z uporabo strukturnih skladov;

27. poudarja pomen ukrepov držav članic in regionalnih ter lokalnih oblasti, katerih cilj je spodbujanje vračanja žensk, ki so bile žrtve nasilja na podlagi spola, na trg dela, prek instrumentov, kot so ESS ali program Progress;

28. poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj vzpostavijo pravni okvir, ki bo dal priseljenkam pravico do lastnega potnega lista in dovoljenja za bivanje ter omogočal kazensko odgovornost osebe, ki bi te dokumente odvzela;

Torek, 5. april 2011

29. ponovno izraža mnenje, izraženo v svoji resoluciji z dne 25. februarja 2010, da bi morala Evropska unija z novim pravnim okvirom, ki ga vzpostavlja Lizbonska pogodba, postati pogodbenica Konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk (CEDAW) in njenega izbirnega protokola;
30. poziva Komisijo in države članice, naj na mednarodni ravni obravnavajo nasilje nad ženskami in kršitve človekovih pravic, povezane s spolom, zlasti v okviru veljavnih dvostranskih pridružitvenih sporazumov in mednarodnih trgovinskih sporazumov in tistih, ki so še v postopku pogajanja;
31. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.
-